

Bruksela, 18 lutego 2020 r.
(OR. en)

6145/20

ECOFIN 90
UEM 28
SOC 58
EMPL 46

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	18 lutego 2020 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	5821/20
Dotyczy:	Sprawozdanie przedłożone w ramach mechanizmu ostrzegania 2020 – Konkluzje Rady Ecofin (18 lutego 2020 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu projekt konkluzji Rady w sprawie sprawozdania przedłożonego w ramach mechanizmu ostrzegania 2020; dokument ten został przyjęty przez Radę na jej 3749. posiedzeniu, które odbyło się 18 lutego 2020 r.

SPRAWOZDANIE PRZEDŁOŻONE W RAMACH MECHANIZMU OSTRZEGANIA 2020

– Konkluzje Rady Ecofin –

Rada (Ecofin):

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE dziewiąte sprawozdanie Komisji przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, będące punktem wyjścia corocznej procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej w kontekście europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2020 r.
2. ZASADNICZO ZGADZA SIĘ z przeprowadzoną przez Komisję przekrojową analizą korekty zakłóceń równowagi makroekonomicznej w UE i w strefie euro. Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE, że dalsza stopniowa korekta istniejących zakłóceń równowagi przebiegała w korzystnych warunkach gospodarczych. ODNOTOWUJE, że w większości państw członkowskich dzięki nominalnemu wzrostowi PKB dalej obniżano wysoki poziom zadłużenia sektora prywatnego i długu publicznego, ale wskaźniki zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych generalnie nie zostały wystarczająco zredukowane w państwach członkowskich, w których są najwyższe. Poziom oszczędności netto w sektorze prywatnym obniżył się, zwłaszcza w sektorze gospodarstw domowych. ODNOTOWUJE zatem, że nadal występuje podatność na zagrożenia związane ze znacznymi zakłóceniami równowagi oraz że prawdopodobny bardziej umiarkowany wzrost gospodarczy, niskie stopy procentowe i utrzymująca się niepewność mogą spowodować wolniejsze tempo korekty istniejących zakłóceń równowagi lub wystąpienie nowych ryzyk. Ponadto zdolność amortyzowania wstrząsów za pomocą oszczędności publicznych i prywatnych jest bardzo różna w poszczególnych państwach członkowskich UE i w wielu z nich zdolność ta jest ograniczona ze względu na wysokie wskaźniki zadłużenia. ZAUWAŻA, że wysoki deficyt obrotów bieżących został ogólnie skorygowany, natomiast działania służące ograniczeniu największych nadwyżek na rachunku obrotów bieżących przyniosły umiarkowane efekty. Łączna nadwyżka w strefie euro utrzymuje się na wysokim poziomie.

3. ODNOTOWUJE, że odporność sektora bankowego poprawia się, choć w kilku państwach członkowskich współczynniki kapitałowe i wskaźniki rentowności banków utrzymują się na stosunkowo niskim poziomie, a liczba kredytów zagrożonych jest nadal duża. Sytuacja na rynkach pracy w dalszym ciągu się poprawiała, a bezrobocie spadało. Jednocześnie kurczący się rynek pracy powoduje szybszy wzrost płac, który prowadzi do znacznego podwyższenia jednostkowych kosztów pracy w niektórych państwach członkowskich, jako że wydajność rośnie wolniej niż płace. Chociaż wzrost jednostkowych kosztów pracy jest wyższy w państwach będących wierzycielami netto niż w państwach będących dłużnikami netto, różnica ta maleje, w związku z czym zmiany konkurencyjności kosztowej zaczynają mniej sprzyjać bardziej symetrycznemu przywracaniu równowagi. Ceny nieruchomości mieszkalnych nadal szybko rosły w wielu państwach członkowskich, a przystępność cenowa mieszkań stanowi coraz większy problem, przy czym w niektórych państwach członkowskich wzrost cen nieruchomości spowolnił w obliczu oznak zawyżonego poziomu cen i wysokiego zadłużenia gospodarstw domowych.
4. ZGADZA SIĘ, że aby zapewnić stabilność, należy – poprzez reformy strukturalne – zająć się potencjalnymi źródłami zakłóceń równowagi wewnętrznej i zewnętrznej. PODKREŚLA, że słaby wzrost wydajności to nadal bardzo niepokojąca kwestia w obecnej trudnej sytuacji gospodarczej, i APELUJE o realizację reform strukturalnych i inwestycji w celu zwiększenia wydajności i potencjału wzrostu gospodarczego, oraz opracowanie strategii służących skorygowaniu istniejących zakłóceń równowagi. ZGADZA SIĘ z oceną Komisji, że państwa członkowskie, które wykazują ograniczone możliwości absorbowania negatywnych wstrząsów związanych z podatnością na zagrożenia wynikające z zadłużenia, powinny zintensyfikować wysiłki na rzecz zwiększenia potencjału wzrostu gospodarczego, zapobiegając ryzyku procyklicznego delewarowania podczas złej koniunktury. Państwa członkowskie, w których występuje wysoka nadwyżka na rachunku obrotów bieżących, powinny dalej ulepszać warunki sprzyjające wzrostowi wynagrodzeń, z poszanowaniem roli partnerów społecznych, oraz priorytetowo potraktować wdrożenie środków sprzyjających inwestycjom publicznym i prywatnym, wspierających popyt krajowy i potencjał wzrostu gospodarczego, ułatwiając w ten sposób również przywrócenie równowagi. UZNAJE, że symetryczne przywracanie równowagi sald na rachunkach obrotów bieżących może być korzystne dla wszystkich państw członkowskich – ogólnie wspiera ono delewarowanie w całej strefie euro.

5. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI przegląd oparty na analizie ekonomicznej tablicy wyników przedstawiony przez Komisję w sprawozdaniu przedkładanym w ramach mechanizmu ostrzegania: w przeglądzie tym wskazano 13 państw członkowskich, w których w ostatnim roku stwierdzono zakłócenia równowagi, w związku z czym należy przeprowadzić szczegółową ocenę sytuacji, czy występujące tam zakłócenia równowagi zmniejszają się, utrzymują lub zaostrzają, przy uwzględnieniu wdrożenia odpowiednich środków służących wyeliminowaniu tych zakłóceń równowagi, w tym środków zalecanych w kontekście europejskiego semestru.
6. ODNOTOWUJE, że podatność na zagrożenia, którą należy monitorować, odnotowano też w kilku państwach członkowskich, ale na tym etapie nie trzeba przeprowadzać szczegółowych ocen sytuacji. Należy uważnie obserwować rozwój sytuacji pod względem akumulacji nowych potencjalnych źródeł ryzyk makroekonomicznych.
7. PODKREŚLA, że należy skoncentrować się w szczegółowych ocenach sytuacji na kluczowych wyzwaniach i ryzykach dla państw członkowskich oraz zgłaszać informacje dotyczące powagi stwierdzonych wyzwań, ewolucji ryzyk, podjętych działań politycznych oraz wszelkich luk w polityce, aby wyraźnie wskazać priorytety i zapewnić sprawne działanie. PRZYPOMINA, że w ocenie zakłóceń równowagi makroekonomicznej należy uwzględnić potencjalne negatywne gospodarcze i finansowe skutki uboczne tych zakłóceń dla strefy euro i UE.
8. Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE, że niniejsze sprawozdanie wykorzystuje udoskonalone i nowo utworzone narzędzia wykrywania zakłóceń równowagi. ZWRACA UWAGĘ na potrzebę kontynuowania prac technicznych, aby pomóc w wykrywaniu źródeł ryzyk makrofinansowych i monitorować rozwój sytuacji w tym zakresie. WZYWA do dalszego rozwijania i ulepszania narzędzi analitycznych i ram służących do oceny zmian sytuacji i czynników przyczyniających się do narastania i eliminowania zakłóceń równowagi oraz związanych z nimi skutków ubocznych.
9. UWAŻA, że szczególne monitorowanie prowadzone we wszystkich państwach członkowskich, w których stwierdzono zakłócenia równowagi, sprzyja skutecznemu wdrażaniu środków podejmowanych w celu zajęcia się zakłóceniami równowagi makroekonomicznej w drodze merytorycznego dialogu i przeglądów partnerskich. Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE ukierunkowane sprawozdania Komisji ze szczególnego monitorowania zawierające standardowe tabele podsumowujące ocenę wdrażania reform i co do zasady ZGADZA SIĘ z oceną Komisji dotyczącą działań i reakcji państw członkowskich, w których występują zakłócenia równowagi, w celu zajęcia się lukami w polityce. PODKREŚLA, że tempo działań reformatorskich jest nierównomierne w poszczególnych państwach członkowskich i że w niektórych przypadkach można zaobserwować proces spowalniania reform. ZWRACA SIĘ do Komisji, by konsekwentnie i skutecznie podejmowała działania następcze, oraz do państw członkowskich, by w sposób ambitny i konkretny zajęły się lukami w polityce z myślą o zapobieżeniu szkodliwym zakłóceniom równowagi i ich skorygowaniu.

10. POWTARZA, że należy w pełni wykorzystać potencjał procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej, łącznie z zastosowaniem procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi w przypadkach, gdy Komisja i Rada uznają to za właściwe; OŚWIADCZA, że w każdym przypadku, gdy Komisja stwierdzi, że w danym państwie członkowskim występują nadmierne zakłócenia równowagi, ale nie zaproponuje Radzie wszczęcia procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi, powinna wyraźnie i publicznie wyjaśnić przyczyny swojej decyzji.
 11. ODNOTOWUJE przegląd Komisji i sprawozdanie w sprawie stosowania procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej zgodnie z rozporządzeniem 1176/2011, a w stosownym czasie dokona analizy tego przeglądu.
-